

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א!"

גליון ע"ז – י כסלו – י אדר – י סיון – י אלול

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא דבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד, פני שוביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי נדיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן שכא – דיני תולש בשבת, ודין טוחן, ודיני תיקוני מאכל
או מעבד ולש

ו. אין למלוח ביחד הרבה פולים ועדשים שנתבשלו
בקליפתן:

ז. מותר לדוך פלפלין אפילו הרבה יחד והוא שידוכם בקתא
של סכין ובקערה:

ח. אין כותתין מלח במדוך של עץ אבל מרסק הוא ביד של
סכין ובעץ הפרור ואינו חושש. הגה: ודוקא מלח הגס אבל
מלח שהיה דק מתחלה ונתבשל ונעשה פתיתין מותר לחתכו
בסכין כמו שחותך הפת (כל נז):

ט. מותר לחתוך בשר מבושל או צלי דק דק בסכין. הגה: אבל
אסור לחתוך דק דק בשר חי לפני העופות דהואיל ואינן יכולין
לאכלו בלא חתוך קמשוי ליה אוכל (מרום הדשן סימן כ"ז ועיין
לקמן סימן שכ"ד):

י. אסור לגרור הגבינה בשבת במורג חרוץ בעל פיפיות
שקורין ראל"י:

יא. מותר להשקות את התולש כדי שלא יכמוש:

יב. המחתך הירק דק דק חייב משום טוחן. הגה: והוא הדין
דאסור לחתוך גרוגרות וחרובים לפני זקנים (צ"ת יוסף צ"ס
מוספמא) ודוקא פירות וכדומה לזה אסור אבל מותר לפרר לחם
לפני התרנגולים דהואיל וכבר נטחן אין לחוש דאין טוחן אחר
טוחן (הגה"מ מיימוני פרק כ"א ומדלי ור"ן פרק כלל גדול וסמ"ג) וכל
זה לא מיירי אלא בחותך ומניח אבל אם לאכלו מיד הכל שרי
מידי דהוי אבורר לאכול מיד דשרי (משנמא הרש"א והר"ן פרק
כלל גדול) כדלעיל סימן שי"ט:

יג. אסור לרדות חלות דבש מהכוורת (פירוש הקן שהדבורים
עושים בו הדבש) מפני שדומה לתולש. הגה: ודוקא אם
דבוקין בכוורת (המגיד פרק כ"א) אבל אם נתלשו מבעוד יום או
שנתרסקו מבעוד יום והדבש צף בכוורת מותר לרדותו בשבת
(צ"ת יוסף):

יד. אין מגבלין (פירוש נתינת מים בקמח נקרא גיבול) קמח קלי
הרבה שמא יבא ללוש קמח שאינו קלי ומותר לגבל את
הקלי מעט מעט אבל תבואה שלא הביאה שליש שקלו
אותה ואחר כך טחנו אותה טחינה גסה שהרי היא כחול
והיא הנקראת שתיתא מותר לגבל ממנה בחומץ וכיוצא
בו הרבה בבת אחת והוא שיהיה רך אבל קשה אסור מפני
שנראה כלש (ואפילו ברך) צריך לשנות כיצד נותן את
השתיתא ואחר כך נותן את החומץ:

טז. חרדל שלשו מערב שבת למחר יכול לערבו הן ביד הן
בכלי ונותן לתוכו דבש ולא יטרוף לערבו (בכך) בכח, אלא
מערבו מעט מעט:

טז. שחלים (פירוש שחלים בערבי תכ"א לשא"ר, ובלע"ז קריש"ן)
שדכן מערב שבת למחר נותן יין וחומץ ולא יטרוף אלא
מערב וכן שום שדכו מערב שבת למחר נותן פול וגריסין
ולא יטרוף אלא מערב. הגה: ויש אומרים דלא יערב בכף
אלא ביד (אור זרוע ומדלי סוף פרק מולין). ויש אומרים דהא
דשרי לערב משקה בחרדל דוקא שנתנו מבעוד יום אבל
בשבת אסור לתת משקה בחרדל או בשום הכתושים
משום לש. הגה: ואם נותן האוכל תחלה ואחר כך החומץ או
היין ומערבו באצבעו שרי דהוי שינוי כמו בשתיתא דלעיל וכן
נוהגין להתיר על ידי שינוי ומקום שדרכו לעשות כך בחול יתן
בשבת החומץ תחלה ואחר כך האוכל:

יז. מותר לעשות יינמלין שהוא יין ישן דבש ופלפלין מפני
שהוא לשתיה ואין עושין אלונתית שהוא יין ישן ומים
צלולים ושמן אפרסמון שהוא לרפואה:

יח. אין שורין את החלתית לא בפושרין ולא בצוננין שדרך
לשרותו לרפואה אבל נותנו לתוך החומץ ומטבל בו פתו.
היה שרוי מאתמול מותר לשתותו בשבת ואם שתה ממנו
יום חמישי ויום ששי וצריך לשתות גם בשבת מותר שכך
הוא דרך רפואתו לשתותו שבעה ימים זה אחר זה הילכך
מותר לשרותו בצונן וליתנו בחמה מפני שהוא סכנה אם
לא ישתה ממנו:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון עז]